

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 37.

Συνδρομή υποχρεωτική ετησίαν προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. 'Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
'Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

10, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

(συνέχεια)

Ἡ Κύπρος θεωρεῖται κατὰ τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο ἔγγραφον μέρος Τουρκικῆς ἐπικρατείας· ἐντὸς δὲ τοῦ ποσὸ τῶν 98 χιλιάδων λιρῶν αἱ ὁποῖαι ἐθεωρήθησαν ὡς εἰσόδημα καθαρὸν τῆς Τουρκίας, ἤτο ἐννεεῖται καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, διότι τότε τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα δὲν ἐτελωνίζοντο, ὡς εἴπομεν, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐτελωνίζοντο ἐδῶ. Σήμερον ὁμως ἐνῶ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ λαμβάνει σῶον, καὶ ἐνῶ ὡς εἴπομεν, ἡ Κύπρος εἶνε Τουρκικὴ ἐπικράτεια, τὰ ἐκ Τουρκίας εἰσερχόμενα ἐμπορεύματα τελωνίζονται καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τελωνίζονται· καὶ ἐδῶ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐδῶ μὲν ἡ Ἀγγλία ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τελωνίσῃ τὸ πρᾶγμα, διότι θὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 98 χιλ. λιρῶν· ἐκεῖ δὲ ὁπόθεν ἐξέρχεται τὸ πρᾶγμα, ἔχει λέγει δικαίωμα νὰ τὸ τελωνίσῃ ἡ Τουρκία, διότι ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς. Ἰδοὺ λοιπὸν ποίου εἴδους παιγνίδι παίζονται 'ς τὴν ράχιν ἡ μάλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν πτωχῶν κυπρίων! ἰδοὺ ποίου εἴδους ἀπάται κατήντησαν τὸ βαλάντιόν των φωλεὰν μυρμηκῶν καὶ ποντικῶν.

Καὶ λοιπὸν ἡ ἀπάτη τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ νὰ ἀρπάσῃ χρήματα, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ ἄλλου εἰς τὸ νὰ ἀρπάσῃ γῆν, ὑψωθείσαι ὡς δύο μεγάλα νέφη, τὸ ἐν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἄλλο ἐκ Λονδίνου καὶ συγκρουσθέντα ἐν Βερολίῳ ἐγέννη-

σαν κεραυνὸν ὁ ὁποῖος κατέκαυσε τὴν τάλαινα Κύπρον· καὶ τὸ δυστυχέστερον, κεραυνὸν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ καίῃ καὶ νὰ καταστρέφῃ. Ἔτσι δὲν εἶνε Κυρὰ Κυβέρνησις.

Ἄλλ' ἀρὰ γε μίαν ποιαύτην ἀπάτην ἦτο δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἐννοήσῃς; σὲ ἀδικοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ φαντάζονται τοῦτο, διότι σοὺ ἀφαιροῦν ἀρκετὸν μέρος τῆς ὀξυνοίας σου.

Ἐγὼ δὲν σὲ ἀδικῶ· ὁμολογῶ ὅτι ἐν γνῶσει ἠπατήθης· δηλαδὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ παθεῖς διὰ λόγους ἄλλους· ποίους; νὰ σοὺ πῶ τοὺς λόγους ποῦ φαντάζομαι.

Ὅταν ὁ ἔμπορος θελήσῃ νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Τουρκίαν, δηλαδὴ νὰ φέρῃ πρᾶγματα ἐκ Τουρκίας, θὰ πληρώσῃ βεβαίως διπλὸν τελωνιακὸν φόρον, διότι τελωνίζεται καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ· ὅταν ὁμως θὰ φέρῃ ἐξ Ἀγγλίας, θὰ πληρώσῃ μόνον ἓνα τελωνιακὸν φόρον καὶ τότε βέβαια τοῦ συμφέρει καλλίτερα νὰ ἐμπορεύηται μὲ τὴν Ἀγγλίαν· καὶ τότε βέβαια θὰ γίνηται μεγαλειτέρα ἐξαγωγή τῶν ἀγγλικῶν πραγμάτων, καὶ τότε βέβαια θὰ τραβᾷ τὰ χρήματα ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ γεννᾷ λόρδους καὶ ἐκτομυριούχους.

Αὗτοί εἶνε οἱ λόγοι ποῦ φαντάζομαι· καὶ ἡ λέγω ἀλήθειαν, ἥ οἱ κανόνες τῆς λογικῆς ψεύδονται, ἡ τέλος (καὶ φοβοῦμαι τὸ τελευταῖον τοῦτο) δὲν ξέρομεν καλὰ καλὰ ἂν μέσα 'ς αὐτὰς τὰς 98 χιλ. λίρας εἶνε ἡ ἔχι καὶ ὁ τελωνιακὸς φόρος, καὶ φωνάζομεν καὶ σὲ ζαλίζομεν χωρὶς νὰ ξέρωμεν τίποτε· ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἐφώναξαν καὶ ἄλλοι καὶ κοντὰ 'ς τὰς φωνὰς

ἐκείνων βάλε καὶ τὰς ἰδικὰς μου· ἔπειτα καλὰ νὰ πύθῃς· ἔπρεπε τὰς συμφωνίας σας ἐκεῖνας νὰ φωνάζητε καὶ κανεὸς Κυπριακοῦ Δημαρχεῖου νὰ τὰς κυρώσῃ, διὰ νὰ πὰς ξέρωμεν, ὡς ἡμεῖς ποῦ καὶ πῶς καὶ πότε ἐπωλούμεθα.

Ἄλλο τι θὰ σ' ἐρωτήσω τώρα ποῦ τὸ ἐνθυμήθηκα. Μόνη σὺ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις (καὶ μπράβω σοὺ διὰ τοῦτο) ἐμποδίσας καὶ ἐμποδίζεις τὴν σωματεμπορίαν· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ πέ μου, ἓνα ἓνα δοῦλον νὰ πωλῇ κανεῖς δὲν τὸ ἐπιτρέπεις, ὅταν ὁμως τις ἔχῃ πολλοὺς οἰοῦ συναθροισμένους μέσα 'ς ἓνα σπήτι μεγάλον καὶ τοὺς πωλήτῃ ὅλους διὰ μιᾶς δὲν πειράζει; ἐνθυμοῦ παρακαλῶ νὰ μ' ἀπαντήσῃς εἰς τοῦτο, διότι ἐνδιεφέρομαι· ἀλλὰ μυσικὰ, διότι ἔχω τοιούτους καὶ δὲν θέλω νὰ μάθωσι τί γκέπτομαι δι' αὐτούς...

Εἰς τὸ προκείμενον λοιπόν.

Τέλος πάντων Κυρὰ Κυβέρνησις ἔγεινε τὸ ἔγεινεν ἠπατήθης, ἠπάτησας, ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ καὶ τοὺς δύο· ἀλλὰ ἔλα τώρα νὰ ἀφήσωμεν ἀμφότεροι τὰ... ξέρεις... καὶ νὰ σκεφθῶμεν νὰ εὐρωμεν τὸ ἀναγκαῖον ἱατρικόν, διότι ὁ ἀσθενὴς μας θὰ ἀποθάνῃ, καὶ οὐδὲ παπᾶς θὰ εὐρεθῇ νὰ τὸν θάψῃ, διότι δὲν θὰ ὑπάρχουν βιβλία, οὐδὲ φερέτρου θὰ ἀξιώθῃ, διότι τὰ δάση εἶνε Κυβερνητικά.

Ἐγράφε προχθὲς ἓνας εἰς τὴν Herald καὶ ἦσαν σωττικαὶ αἱ ιδέαι τῆς, καὶ τὸ ἴδιον εἴπομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει νὰ ἀγορασθῇ διὰ μιᾶς. Ἡ Πύλη εἶνε βέβαιον, ὅτι μὲ ἐν ἐνατομμύριον λίρας με-

τρητάς ὅμως, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἐν καὶ ἤμισυ, τὴν πωλεῖ ἀμέσως. Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ἐκατημμυριοῦχοί σου ἂς δανείσωσι τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου τὸ ποσὸν τοῦτο μὲ 3 τοῖς 0)0 τόκον, νὰ λαμβάνωσι δὲ ἐκ τοῦ ταμείου τὸν τόκον ἐκάστου ἔτους καὶ μικρὸν χρεωλύσιον ἕως οὗ πληρωθῶσιν.

Ἄν θέλῃς λοιπὸν νὰ καταστῇς Κυβέρνησις ἀγαπητὴ πρὸς ἅπασιν τοῖς Κυπρίοις ὡς φροντίζουσα ἀληθῶς περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος των, τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς, ἂν θέλῃς νὰ εὐ ἀναγνωρίσωσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἅπανα ἡ Εὐρώπη ὅτι πράγματι μεριμνᾷς νὰ καταστήσῃς αὐτὴν Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἂν θέλῃς νὰ ὑψωθῇ τὸ ὄνομά σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη, ἂν θέλῃς νὰ σὲ δοξάζῃ καὶ νὰ σὲ εὐγνωμονῇ καὶ μὲ ἀγκάλας ἀναικτὰς νὰ σὲ υποδέχεται πᾶς ὑποδουλωμένος λαός, ἰδοὺ τί ὀφείλεις νὰ κάμῃς:

Νὰ ἐπιληφθῇς ἀμέσως τῆς συμφωνίας αὐτῆς μετὰ τῆς Πύλης, νὰ ἐγγυηθῇς τὸ ταμεῖον τῆς Κύπρου καὶ νὰ δανεισθῇς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀναγκαιὸν πρὸς τὴν ἀγορὰν ποσόν, μέρος τοῦ ὁποῖου δύνανται καὶ οἱ Κύπριοι νὰ δώσωσι, νὰ ἐξακολουθῇς νὰ διοικήῃς τὴν Κύπρον βελτιοῦσα ἐκάστοτε τοὺς νόμους καὶ εἰσάγουσα μεταρρυθμίσεις συμφώνους πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν βουλευτῶν τῆς ἁχρὶς οὗ ἐξοφληθῇ σὺν τῷ τόκῳ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέτρον τοῦτο μεγάλην ὠφελειαν θέλει προξενήσῃ τοῖς Κυπρίοις, διότι ἀντὶ 98 χιλ. λιρῶν τὰς ὁποίας ἤδη μετρᾷ τὸ ταμεῖον πρὸς τὴν Πύλην θὰ μετρᾷ μόνον 30 χιλ. λίρας ἐτήσιον τόκον καὶ ἄλλας 20 χιλ. χρεωλύσιον, ὅλας 50 χιλ. καὶ θὰ μένωσι περίσσευμα 48 χιλ. τὰς ὁποίας θὰ ὠφεληθῇ τὸ διὰ βρῆων καὶ δυσβαστάκτων φόρων βασιανίζομενον βαλάντιον τῶν πτωχῶν Κυπρίων, οὐδέποτε θὰ ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς Κυβερνητικὰς δουλῆσεις σου, οὐδέποτε δὲ θὰ ζητήσωσι νὰ καταργήσωσι τὰς θέσεις ἢ νὰ ἐλαττώσωσι τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων σου ἢ εὐ τῆς συναίνεσώς σου. Καὶ ἐν μακαρίᾳ δὲ καὶ τρισεκατονταεποχῇ καθ' ἣν ἠθελον ἀπαλλαχθῇ τοῦ χρέους τούτου ἢ καὶ πρὸ τούτου θὰ προσηρτῶντο, τῇ γενναίᾳ ἐπιτεύσει σου, τῇ πεφιλημένῃ ἐκείνῃ Δυνάμει πρὸς ἣν βλέμματα καὶ καρδίαι ἐσσεῖ προσηλωμέναι εἰσὶν, σὲ θὰ εὐγνωμόνουν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν σου θὰ ἐτίθεντο, καὶ λιμένα διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν χρῆσιν θὰ σοὶ παραγώρουν.

Σκέψου λοιπὸν αὐτὰ καλὰ καλὰ καὶ πάλιν θὰ ὁμιλήσωμεν.

Κυρὰ Κυβέρνησις!

Μά ὅπως ἔχεις σὺ τὸ δικαίωμα νὰ δέχεσαι ὑπαλλήλους μόνον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ξεύρουν καὶ Ἀγγλικά καὶ Τουρκικά ἢ Ἀγγλικά καὶ Ἑλληνικά καὶ νὰ τοὺς μισθοδοτῇς ἀπὸ τὸ βαλάντιόν μας ἀξιοπρεπῶς, δὲν ἔχομεν ἄρᾳ γὰρ καὶ ἡμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ σ' ἐρωτήσωμεν εἰς ποῖαν περίστασιν χρησιμοποιοῦν τὰ Ἑλληνικά των οἱ ὑπάλληλοί σου αὐτοὶ; Στέλλεται ἐν ἔγγραφον ἢ μία κλητὶς τριγλωσσος δῆθενεῖς ἕνα χωρικὸν ὁ ὁποῖος προσκαλεῖται τὴν δεῖνα ἡμέραν π. γ. νὰ καταβῇ εἰς τὴν πόλιν νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ἐνάγοντος αὐτόν· εἰς τὴν κλητὶσιν αὐτὴν γραφεται ἄγγλιστὶ καὶ τουρκιστὶ μόνον, τὸ αἶτιον διὰ τὸ ὅποιον προσκαλεῖται καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν πρέπει νὰ παρουσιασθῇ· ἑλληνιστὶ ὅμως ἢ δὲν γράφεται τίποτε, ἢ γράφεται κατ' ἀστεινὸν καὶ ἀτυνάρτητον ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν ἐννοεῖ τίποτε ὁ χωρικός. Ἐλα τῶρα παρκαλῶ πέ μου τί χρησιμεύει διὰ τὸν χωρικὸν τὸ ἀγγλικὸν καὶ τὸ τουρκικόν; Τὸ ἀγγλικὸν εἶνε δι' ἐκείνον ποῦ τῶ γράφει· τὸ τουρκικὸν διὰ ἐκείνον ποῦ παίρνει τὴν κλητὶσιν αὐτὴν, ἀλλὰ οὐδὲ διὰ ἐκείνον δὲν χρησιμεύει, διότι εἰς τοὺς περισσοτέρους τοιοῦτους ἂν τοὺς πῇς «σπαλὰρ χαῖρ ὁλοσὺν» θὰ σοὺ ποῖν «κικλή' μέρα» ἐκείνοι. Λαμβάνει λοιπὸν ὁ δυστυχὴς χωρικός τὴν κλητὶσιν, ἀφίνει τὸ ἔργον του, γυρίζει τοὺς γραμματομένους τοῦ χωριοῦ του νὰ τοῦ ποῖν τί τρέχει, ἄλλοι τοῦ λέγουν ὅτι εἶνε Κινέζικα γράμματα, ἄλλοι ὅτι εἶνε Ἀρμενικά. Τρέχει εἰς 2—3 περίχωρα νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσωσιν, τίποτε ἀναγκάζεται νὰ καταβῇ εἰς τὴν πόλιν νὰ εὐρὴ κανένα ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἀγγλικά, νὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι προσκαλεῖται μετὰ 10 ἡμέρας νὰ πληρώσῃ τὸν δεῖνα φόρον (ὁ ὁποῖος πολλάκις συμβαίνει νὰ ἦνε πληρωμένος καὶ ἀπαιτεῖται κατὰ λάθος) ἢ νὰ δικασθῇ μετὰ τοῦ δεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχασε τὴν ὀνιθά του καὶ τὴν ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτόν, διότι εἶδεν εἰς τὴν αὐλὴν του πτερὰ τοῦ τῆς ὠμοιάζον. Φαντάσθητι τὴν ἐλεεινὴν θέσιν τοῦ δυστήνου χωρικοῦ Κυρὰ Κυβέρνησις καὶ μὴ τὸν γλαύσης καὶ σὺ ὡς ἐκεῖνος, καὶ μὴ καταρασθῇς καὶ σὺ τοὺς ὑπαλλήλους σου καὶ ποῦ τοὺς ἔδωκεν, ὡς ἐκεῖνος σὲ καὶ ποῦ σ' ἔφερεν. Ἐλα πέ μου σὲ παρακαλῶ, τί δικαίωμα ἔχεις εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐὰν παρέλθῃ ἡ ἡμέρα ποῦ ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῇ ὁ προσκαλούμενος (διότι ἐγύριζεν ἐκεῖ καὶ ἐδῶ νὰ μάθῃ τί γράφει τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο), νὰ λαμβάνῃς καὶ πρόστιμον; Πρόστιμον καὶ ἀποζημίωσιν μάλιστα εἰς τὸν χωρικὸν ὀφείλει νὰ δίδῃ ὁ ὑπάλληλος

ἢ ὁ γραμματεὺς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν γράφει καὶ ἑλληνιστὶ τὴν ὑπόθεσιν ἢ δὲν τὴν γράφει καθαρὰ νὰ ἐννοῇ ὁ χωρικός καὶ γίνεται ἀφορμὴ τῆς καταστροφῆς τούτου. Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν αὐτὰ καὶ θὰ διατάξῃς τὴν θεραπείαν τοῦ μεγάλου τούτου κακοῦ πρὸ τοῦ νὰ σοὺ φέρω καὶ παραδείγματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶσαι σὺ μόνη· ἐγὼ ποῦ θὰ τὰ δοῦμεν· εἶνε Εὐρώπη ὁλόκληρος, καὶ εἶνε ἐντροπή νὰ ἀκούωνται αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἐκ Λονδίνου γράφουσιν εἰς τὴν «Ν. Ἐφημερίδα» μεταξύ ἄλλων τὰ ἐπόμενα:

Ὁ ὁμογενὴς ἡμῶν ἐν Μαγαστρίᾳ κ. Σωτήρ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν τιμὴν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν καὶ ὅλως φιλικὴν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐπιφανεστάτου γέροντος Γλάδστωνος προσκαλέσαντος αὐτόν εἰς τὸ γεῦμά του εἰς Hawarden Castle, ὅπου ἔμενε διανύων τὰς διακοπὰς τοῦ ὁ τῆς Ἀγγλίας κραταιότατος. Ὁ κ. Γλάδστων πολλὰκις εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν κ. Χατζόπουλον, ἀλλὰ αἱ ἀσχολίαι τοῦ δὲν τῷ ἐπέτρεπον νὰ τὴν ὑποδεχθῇ, ὡς ἠθελεν. Ἐμείνεν ὁμοῦ ἀπὸ τῆς 2. μ. μ. μέχρι τῆς 5, πολλὰ σχόντος τὴν εὐκαιρίαν τοῦ κ. Χατζόπουλου νὰ εἰπῇ καὶ ἐκφράσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Χατζόπουλος, ἔσχε τὴν μοναδικὴν τύχην νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐν τῷ ἐξόχῳ ἀτόμῳ τοῦ Γλάδστωνος ἄνδρα λίαν «εὐθύν» καὶ εἰς ἄκρον φιλελεύθερον καὶ φιλέλληνα, καὶ νὰ ἀκούσῃ αὐτόν ἐκεῖ, νὰ τὸν ἀκούσῃ πρὸς αὐτόν μόνον ἀποτεινόμενον καὶ ἐκφραστῆντα, ὅτι ἡ μέριμνά του εἶναι οἱ λαοὶ τῆς... «καὶ τοῦτο μοῦ εἶναι ἐντυπωμένον ἐδῶ» νὰ προσθήσῃ, δεικνύων τὸ μέτωπόν του. Ἐχάρη ἔτι ὁ κ. Γλάδστων πολὺ μαθὼν, ὡς εἶπεν, ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία ἐν Ἑλλάδι προοδεύει καὶ ἰδίως ὅτι πρόκειται νὰ συνδεθῶσιν οἱ σιδηρόδρομοι μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας. «Αὐτὴ, εἶπεν εἰνε ἡ ἀληθὴς πρόοδος τῆς Ἑλλάδος.»

Ὁ Ἀγγλος, Κύριος **Ulick Burke M. A.** Barrister-at-law, Middle Temple, London, Δικηγόρος, μνητεύσας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ὁξφόρδης, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφωρήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, ὅτι ἐγκατασταθεὶς νῦν ἐν Λευκωσίᾳ (Κύπρου) δέχεται δικηγορικὰς ἐργασίας.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του εὐρήσωσιν αὐτόν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 8, ὁδῷ Βικτωρίᾳ, οἴκῳ.

Γνωστόν ἀποκαθίσταται τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὅτι ὁ Κος. Κωνσταντῖνος Π. Ζιγγιτζῆς ἐκ Λευκωσίας θὰ υπογράψῃ τοῦ λοιποῦ «Κωνσταντῖνος Χατζηπέτρου.»

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐξέχασαμεν νὰ τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο προχθὲς Τετάρτην ἐσπέρας πολλοὶ Ἀγγλοὶ ἔγειναν μασκαὶ καὶ μᾶς διεσκέδαζον· ἄλλοι ἔγειναν Τούρκοι, ἄλλοι μαῦροι, ἄλλοι τούρκισες, βέβαια τί τοὺς μέλλει; φαγεῖν καὶ πιεῖν καλόν· μισθὸς παχύς, θὰ κάμουν καὶ μασκαράλλικα νὰ διασκεδάσουν κιόλας· ἡμεῖς μὲν τὸν χρόνον μὴν φορὰν τὰ κάμνομεν, κ' ἐκεῖνα ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ μᾶς τὰ πάρουν οἱ Ἀγγλοὶ πιστεύω, διότι διὰ νὰ γίνονται σωστά, πρέπει νὰ ᾔνη καὶ ἡ καρδιά γεμάτη καὶ ἡ τζέπη, διὰ νὰ γεμίσῃ καὶ ἡ κεφαλὴ νὰ τὰ καταφέρῃ.

Κύριον Δημαρχεῖον! [ἀφίνομεν τὸν ἕνα καὶ πίνομεν τὸν ἄλλον· κακὸν πελὰν ἡύραμεν τέλος πάντων]. Μοῦ γράφουν καὶ μοῦ λέγουν νὰ σοῦ σαλπίγξω πολλὰ πράγματα ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐξετάζεις καθόλου τοὺς δρόμους καὶ κατήντησαν ἀδιάβατοι, ὅτι ἄλλοι ἔρριψαν τὴν ἄμμον καὶ τὴν ἀφίκες ἀστερεῶν καὶ ἔχλατες ἀντὶ νὰ θεωρθῶσιν τὸν δρόμον, ὅτι ἄλλοι λιμνάζουν τὰ νερά καὶ χαμπάρι δὲν ἔχεις, ὅτι ὁσὴν ἄμμον ρίπτεις ἔς τὰ σωκκάκια τὸ καλοκαῖρι, τὴν σηκῶνεις τὸν χειμῶνα, διότι γίνεται πηλὸς, καὶ ἀντὶ νὰ προσθέσῃς ἐκεῖ ἄμμον, τὸν σαρίζουν οἱ σκουπισταὶ σου κλ. κλ. ἀλλ' ἐγὼ δὲν λέγω τίποτε διότι εἶνε ἐντροπή· διόρθωσε λοιπὸν αὐτὰ ὅλα νὰ μὴ ἀκούωμεθα.

Ἐένος ἐπισκεφθεῖς τὴν Λεμησσόν.

(συνέχεια)

Πολ. — Ἀγαπᾶτε νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον τοῦτον τῆς ἀγορᾶς;

Ἐέν. — Νομίζω ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ νάμωμεν... ἄλλας πάλιν φωνὰς καὶ τραγούδια μὲ κιθάραν ἀκούω· τί εἶνε ἐδῶ;

Π. — Εἶνε ἄλλο κατὰστημα ὅμοιον ἐκείνου ποῦ εἶδαμεν παρὰ κάτω.

Ξ. — Δηλαδὴ;

Π. — Δηλαδὴ Πυρραρία κύριέ μου.

Ξ. — Μὰ Πυρραρίαν καθὼς ἐκείνην; μὲ γυναῖκα; δηλαδὴ;

Π. — Μάλιστα.

Ξ. — Ὡστε, καθὼς βλέπω, ἔς τὴν Κύπρον δὲν πωλεῖται πύρρα χωρὶς γυναῖκα· ἠνώσατε βλέπω, σεῖ; τὰ δύο αὐτὰ κακὰ.

Π. — Διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ δύναμις των κύριέ μου.

Ξ. — Δηλαδὴ νὰ καταστήσῃ ὁ πλὸν πυρροβόλον πολύκροτον ποῦ κτυπᾷ ἔς τὰ σήγουρα· ἃς ᾔνε λοιπὸν ἃς προχωρήσωμεν... Ὡ... φίλε μου... πολὺν θόρυβον καὶ τὰν κτυπήματα ἀκούω πάνω ἔς αὐτὸ τὸ ἀνώγειον· τί τρέχει ἄρ' ἔγε;

Π. — Συγκρούονται τὰ δύο κακὰ φίλε μου τὰ ὅποια σοῦ εἶπα πρὸ ὀλίγου.

Ξ. — Τί; κ' ἐδῶ Πυρραρία;

Π. — Κατὰ δυστυχίαν ὑπάρχει εὐτυχία ἔς τὰ Κονσταντήματα αὐτὰ φίλε μου, κ' εἶνε καὶ στερεὰ· χρεωκοπία δὲν ὑπάρχει ἔς αὐτά.

Ξ. — Γίνεται ὁμῶς τὸ ἀντίστροφον ἐδῶ φίλε μου· χρεωκοποῦν δηλαδὴ οἱ θαμῶνες (μου στερεῖδες.)

Π. — Τέλος πάντων ἕως τώρα δὲν ἐφοβήθημεν τίποτε· καλὰ τὸ πάμεν.

Ξ. — Ἀλλὰ πάλιν καφενεῖα ἐδῶ βλέπω! καὶ γεμάτα! ἐμέτρησα φίλε μου 7 ἕως ἐδῶ εἰς ἀπόστασιν 7 στρεμματῶν μόνις.

Π. — Ἐχεῖς βλέπω μεγάλην περιέργειαν φίλε μου.

Ξ. — Μὰ βέβαια ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω καλῶς τὴν πόλιν· ἀλλ' ἃς προχωρήσωμεν... τί εἶν' ἐδῶ; χορὸς βλέπω!

Π. — Εἶνε κ' αὐτὸ κατὰστημα...

Ξ. — Τί;

Π. — Ἀπ' αὐτὸ ποῦ εἶπαμεν παρὰ κάτω.

Ξ. — Πυρραρία κ' αὐτὸ; ὦ ὦ φίλε μου, εὐτυχεῖτε βλέπω εἰς τὸ εἶδος τοῦτο.

Π. — Αἰ αἰ! τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου; εἶνε οἱ καρποὶ τῆς Ἐλευθερίας αὐτοὶ, τὴν ἀποῖαν ἡ μεταπολίτευσις μᾶς ἔφερε.

Ξ. — Ἀλλὰ πιστεύω, ὅπου κατανάλωσις ἐνὸς πράγματος δὲν γίνεται, ἐκεῖ σπένδεται τὸ εἶδος ἐκεῖνο... Ἄς ᾔνη τέλος πάντων.

Φίλε Σαλπικτὰ!

Δὲν μοῦ λέγετε (ἂν γνωρίζετε) ποῖος βᾶσκανος δαίμων ἐφθόνησε τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοτίων φόρων, ὥστε τοσοῦτο νὰ ἐξαντληθῇ τὸ μνημονικὸν των καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποκύπτωσι, συχνάτατα, εἰς τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα λάθη, πρὸς βλάβην βέβαια πάντοτε, τοῦ φορολογουμένου λαοῦ; πτωχὸς τις π. χ. γεωργὸς στενοχωρούμενος ἀπ' ἐδῶ κ' ἀπ' ἐκεῖ, κόπτων ἀπ' ἐδῶ καὶ προσθέτων ἐκεῖ, δανειζόμενος δὲ πολλάκις καὶ τὰ 3]4, ἵνα μὴ εἴπω τὰ 4]4, οἰκονομεῖ καὶ πληρώνει τοὺς φόρους του καὶ διαγράφων τὴν περὶ τούτων μερίμναν ἐκ τοῦ κατατίχου τῶν μεριμνῶν καὶ φρονίδων του, σκέπτεται περὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν καὶ χρεῶν του· αἰφνης ὁμῶς τοῦ παρουσιάζεται ὁ εἰσπράκτωρ, αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ κλήσεως καὶ τοῦ ζητεῖ ἐκ νέου χρήματα ἀπειλῶν συγχρόνως ὅτι θὰ τοῦ στείλῃ σικουέστρον, ἂν μὴ πληρώσῃ ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας.

ἐκπληκτος ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἀναπολῶν εἰς τὴν μνήμην του καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καὶ τὴν στιγμὴν ἔτι δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, ὅπερ ἔδωκεν ἐξοφλῶν, τρέχει πρὸς τὸν εἰσπράκτορα (ἂν δὲν ᾔνη παρὼν) καὶ τοῦ ἐνθυμίζει ὅλα ταῦτα: Ἄν μοῦ τὰ ἔδωκες κύριε λέγει του, (ὁ εἰσπράκτωρ θὰ ἔχῃς τὸ ταβίλι μου (τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν) ποῦντο; καὶ ἂν μὲν ἀγαθὸς δαίμων ἠνύνησε τὸν γεωργὸν καὶ δὲν τὸ ἔχασε [ἂν ἔλαβε] καὶ τὸ παρουσιάσῃ, εὐλογητὸς ὁ Θεός· ἀκούει παρὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἕν μακρὺ μακρὸν παρδὸν κύριε, ἔγεινε λάθος, δὲν πειράζει, τὰ λάθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους γίνονται, ἀφοῦ ἐπλήρωτες ἄμε ἔς τὸ καλόν· ἂν ὁμῶς δὲν ἔλαβεν, ἢ τὸ ἔχασεν; ὦ τίς δὲν σὲ φοβεῖται πλάστα μου! ἀμέσως ὁ κ. εἰσπράκτωρ ὡς χαμαιλέον μεταβάλλει μορφὴν· συνοφρουοῦται, λαμβάνει ὕψος γιαννιτζάρου καὶ σῶπα μωρὲ τοῦ λέγει μὴ τσαμπουνίζεις πολλά· λάθος δὲν ἔχει νὰ γίνῃ· πληρῶσε ἂν θέλῃς νὰ μὴ πληρώσῃς καὶ πρόστιμον· τί νὰ κάμῃ ὁ δυστυχὴς γεωργός; θέλων καὶ μὴ θέλων θὰ χρεωθῇ νὰ πληρώσῃ καὶ δεῦτερον, καὶ ἂν θέλῃ ἃς μὴ φροντίσῃ νὰ λάβῃ, καὶ πόλιν ταβίλι, ἢ ἂν λάβῃ, ἃς τὸ χάσῃ καὶ τότε πληρώνει καὶ ἐκ τρίτου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, παρακαλεῖσθε κ. Σαλπικτὰ, νὰ διασαλπίσθητε ἐκ μέρους μου πρὸς ἀπαντὰς τοὺς φορολογουμένους. Τὸ μνημονικὸν τοὺς ταξιδάριδες εἶνε ἐξηντημένον, πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ λαμβάνητε ταβίλια ἅμα πληρώσητε καὶ νὰ φυλάττητε ταῦτα, ὅχι εἰς πέτσινα τσεντουδία, ἀλλ' εἰς σιδηρένια σεντουκρὺδια μὲ 18 ἀνοικτάρια κλειδομένα, διότι ἂν τὰ χάνητε αἰωνίως θὰ πληρώνητε καὶ αἰωνίως θὰ ἔχητε πακκιδες. Ὁλος ὁ κόσμος σήμερον εἶνε ἐντιμος καὶ ἂν δὲν μοῦ πιστεύητε εἰπέτε καὶ εἰς τὸν πλέον ἄτιμον ἄτιμὲ καὶ θὰ ἰδῇτε ὅτι θὰ πληρώσῃτε τὸ ὀλιγώτερον μίαν λίραν πρόστιμον, ἂν σὰς ἐγκαλέσῃ.

Ἐκ μίᾳς Ἐπαρχίας, 4 Νοεμβρίου 1884.

Εἰς ἀθέατος τούτωι θεατῆς.

..:

Φαίνεται ὅτι τὸ ράντισμα ποῦ κάμαμεν προχθὲς [εἰς τὸν 35 ἀριθ.] διὰ πολλοὺς διδασκάλους τῶν ὁποίων τὰ τφάλματα ἐξετάζει καὶ μᾶς σημειώνει λεπτομερῶς ὁ γενικὸς Ἐπόπτης μᾶς ὅστις περιέρχεται τὴν νῆσον ὅλην, ἐπίασε καὶ κανένα διδάσκαλον εἰς τὰ μέρη τῆς Πάφου, καὶ μᾶς ἔστειλε τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἐποῖαν δὲν ἔγραψεν ὁ γράψας τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφη ἡ ἐπιστολή, ἀλλ' ὅτι ἐστάλη διὰ τοῦ Ταχυδρομείου Πάφου τὸ ἐγνώρισάμεν ἐκ τῆς ταχυδρομικῆς σφραγίδος· ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ ὡς ἔχει.

“Κύριε τυπογράφε τῆς “Σαλπικτῆς”

Ὁ Διατριβογράφος ὁ γράψας εἰς τὸ 35

φύλλον (ἂν καὶ ὑπάρχει μικρὰ ἀλήθεια τὰ ὅσα εἶπε διὰ τὸς διδασκάλους) ἐν δὲν ψεύδεται δόναται νὰ εἴπῃ καὶ τὰ ὀνόματά των καλὰ λέγει ὁ Αἰσώπειος μῦθος, ὅτι ἡ σὰν κοῦλα του ἐκεῖνου εἶνε πίσω ἔς τὸν κοῦλόν του· δὲν ἐντρέπεται νὰ προσβάλλῃ ὅλην τὴν κοινωνίαν; τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε ἴδιον εὐπολότητος ἀνδρός; ἂν τὸ τοιοῦτον τὸ δημοτικὸς θὰ σοῦ γράψω καὶ τ' ὄνομά μου· εἰ δὲ μὴ θ' ἀποταθῶ εἰς τὸν Charles Herald.

84. 1. [10 Σεφέρ.

Εἰς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τοῦς διδασκοντας.

Ἀπ. Σ. Δὲν εἴμεθα ὑπόχρεοι Κε. ἐνδιαφερόμενοι νὰ σοῦ κἀμνωμεν τὴν θέλησιν· δὲν γράφομεν τὰ ὀνόματα, διὰ λόγους τοῦς ὁποῖους εἰσέτι δὲν ἐνόησας, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θ' ἀξιώθῃς νὰ τοῦς ἐνόησας ἐν τῷ μέλλοντι.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ .

Ἐφυγες Κόρη κ' ἔφυγε μαζὺ σου ἡ ψυχὴ μου,
καὶ ζῶν μακρὰν σου ἔμεινα ὁ δύστηνος νεκρὸς
θλίψις, πόνο:, κατῆφεια ὑπῆρξεν ἡ ζωὴ μου,
κ' ἐνόμιζ' ἀγελεύτης πῶς ἦτον ὁ καιρὸς.

2.

Ἐφυγες Κόρη, κ' ἔφυγε μὲ σὲ τὸ φῶς κ' ἡ μέρα

νύκτα σ' ἐμὲ ἐφαίνετο χειμῶνος ζοφερὰ,
ἐνφ' οὗ διεσκέδαζες ἐκεῖ ποῦ ἦσο πέρα
ἐγὼ ἐδῶ ἀπέμεινα μακρὰν σου ὡ σκληρὰ

3.

ὦ; ναυαγός, ποῦ ἔχασεν ὁ τάλας τὴν ἐλπίδα
κ' ἐβλεπε μόνον θάλασσαν ἀγρίαν κι' οὐρανὸν
καὶ τρομερὰν νὰ τὸν κτυπᾷ τὴν μαύρην καταιγίδα
ἥτις θὰ τὸν ἐβύθιζεν εἰς Ἀδὴν σκοτεινόν.

4.

Τί σπαραγμοὺς ὑπέφερεν, ὦ Κόρη, ἡ καρδιά μου
ἐπὶ τὴν ἀπουσίαν σ' ἤθελα πρὸς σὲ νᾶναι γνωστοί
ἤθελα νὰ σοὶ ἔλεγαν, φίλη, τὰ δάκρυά μου
πόσον ἡ παρουσία σου μὲ ἦτο ποθητή.

5.

ὦ! ναί· μὲ ἦτο ποθητὴ καθὼς ἡ δρόσος ἔς τ' ἄνθη
ὅταν αὐτὰ ὁ ἥλιος μακραίνει κ' ὁ βορρᾶς
κ' ἄνευ σου πλέον θάβνησκε καρδιά ποῦ
μακρὰνθη
ἄλλοτε 'π' ἄλλα βόσκανα, κ' ἀπ' ἄλλας
συμφορὰς.

6.

Τώρα ποῦ ἤλθες πέταξε, φίλη, ἔς τὴν ἀγνάνειάν μου
νὰ λησμονήσω ὁ πτωχὸς τοῦς πρώτους μου
καὶ μετὰ

καὶ μὴ πληγώσῃ· φεύγουσα ἄλλοτε τὴν
καρδίαν μου
ἀπὸ πάλιν τὴν ἔκαμες νὰ αἰσθανθῇ πάλιν
μοῦς.

Λευκωσία.

Ε. Μ.

ΕΝ ΒΑΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε'.

ΟΙ ΥΟΝΕΙΣ .

(συνέχεια ἴδε προηγούμεν. ἀρθ.)

Ἔτοιμος ἤμην κλαίων νὰ ἀποκριθῶ
τῇ μητρὶ χαιρούσῃ ἐπὶ τῇ συμβουλῇ,
ὅτι δὲν διέγνων τὴν νόσον μου καλῶς
καὶ ἀντιφαρμάκων ἀποφασιστικῶν
παρηγορητικὰ μόνον διέτασεν·
ἀλλ' ὁ πατήρ μου δὲν μοὶ ἔδωκε καιρόν.

ὦ φίλτατε υἱέ μου! ἀνεφώνησεν,
ἡ εὐδαιμονία οὐχ εὐφρῆται ἐκεῖ,
ὅπου ποθεῖ νὰ σὲ ὠθήσῃ ἡ μήτηρ σου.
Τὰς συμβουλὰς τῶν γυναικῶν μὴ ἀκουέ,
ἐὰν νὰ ἐκπληρώσῃς τὸν προορισμὸν
καλοῦ ἀνδρός· ἐπιθυμῆς ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ εὐτυχῆς νὰ ἀποθάνῃς ὕστερον.
Ὁ βίος μας θὰ ἦτο ἀνυπόφορος,
ἐὰν ἐξ ἡμῶν ἕκαστος ἐσκέπτετο
ν' ἀσφαλίσῃ τὸ μέλλον του ἀνέφελον,
πιστεύων, ὅτι δι' αὐτὸ εἶδε τὸ φῶς.

Ἐὰν τὴν ἀνθρωπότητα ἐγωϊσμός
κατασφύριζε, καὶ τὰς σκέψεις τῆς αὐτοῦ
ὡς ἑφιάλτης ἐπεβάρυνε βαρὺς,
ὁ ἄνθρωπος ὀλίγον θὰ διέφερε
τῶν ζώων, τῶν θηρίων καὶ τῶν ἐρπετῶν.
Ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς γεννώμενος
περὶ ἑαυτοῦ πρὶν ἢ σκεφθῇ, καθήκοντα
νὰ ἐκτελέσῃ ἔχει ἀσπράββατα.
Ἐὰν ἡ νὰ φιλοσοφῇ τῷ δυνατόν,
ἐὰν τὸν προορισμὸν ἐπρεπεὶν ἡμῶν
ἐγὼ νὰ ὑποδείξω, φίλτατε υἱά,
μὲ δύο μόνον λέξεις θὰ τὸ ἐπραττον.

Καὶ μολοντοῦτο οἱ σοφοὶ μας σκέπτονται,
καὶ φάσκουσι, καὶ ἀντιφάσκουσιν αἶε,
καὶ πολλοὶ τούτων φλυαροῦν ὡς ἄφρονες.
— Ἀγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα σου. —

Ἰδοὺ ἡ λύσις, τέκνον, τοῦ προβλήματος,
τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀληθὴς προορισμός.
Πλὴν τίς ὁ Θεὸς οὗτος, ποῖα ἡ Πατρίς;
Μυρίαι μέχρι τοῦδε ἐξηνέχθησαν
γινώμει διὰ τὸ πρῶτον μέγα ζήτημα.

Καὶ ἐν ταῖς διαφόροις γνώμαις οἱ πολλοὶ
ἔχασαν οὐχ ἀπαξ τὴν ἀληθῆ ὁδόν.
Ποτάκις πλανηθέντες δὲν ἐλάτρευαν
τᾶστρο καὶ τὰ ζῶα, τοῦς λίθους ὡς Θεούς;
Ἐν τῇ πολιᾷ μόνον ἀρχιότητι
οἱ ἄνθρωποι φιλοσοφῶντες ἀληθῶς
κατενόησαν, ὅτι ἦν ἀδύνατον
τὴν κτίσιν φθαρτὰ κτίσματα νὰ πλάσωσι,
καὶ ὅτι θεώρουν τότε τέλειον,
ἢ τῶν ὁμοίων του πολὺ ὑπέροχον,

ἐθεοποιῶν καὶ θερμῶς ἐλάτρευον
Ἐν τῷ ἰδανικῷ ἐζήτουν τὸν Θεόν
καὶ μέχρι τοῦ καλοῦ σημείου ἐφθασαν
νὰ ἐγείρωσι πρὸς τὸν ἄγνωστον βωμὸν.
Ἀλλὰ ἡμεῖς ἐκείνων εὐτυχέστεροι
τοῦ Χριστιανισμοῦ λαμπρὸν εἶδομεν φῶς,
κ' ὁ Πλάστης εὐδοκήσας ἀπεκάλυψεν
ἡμῖν τοῖς ἀναξίσις ὅ,τι γενεαὶ
τόσαι πρὸ ἡμῶν μάτην ἐπεζήτησαν.
Ἦνε λαμπρὸν γεννώμενος ὁ ἄνθρωπος
νὰ γεννᾶται ἐν τῷ ἀληθινῷ φωτί·
εἶνε θεῖον νέος μαθήσεως διψῶν
ἐκ τῶν ναμάτων τούτων νὰ ποτίζηται·
[καὶ τὴν ἐν τῇ χειρὶ του Βίβλον ἐδειξεν]
εἶνε ὅταν γηρασάμενος οὐράνιον
ἐδῶ παρηγορίαν νὰ εὐρίσκωμεν,
καὶ ὅποταν τοῦς ὀφθαλμοὺς μας κλείσωμεν
εἰς ἄλλους θεοὺς κόσμους νὰ ἐλπίζωμεν,
ὅτι μεταβαίνομεν, μεταβατικὰ
πτηνὰ ἢ ὑδατοπόρους ἐπ' αὐτῆς τῆς γῆς
κ' οὐδὲν ἄλλο νὰ θεωρῶμεν ἑαυτούς.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Ἐν Λευκωσίᾳ

«Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνισσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία συνήθη τὸ γομ. Γρ. 170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 100—137

Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὁκὰ 2 καὶ 5]40

Χαρούπις τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ.
83 εἰς τὰς ἀποθήκας
σταφίδες ἡ ὁκὰ 35 παράδ.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὁκ.) Γρ. 18—20.
ἡ κριθή ,, [16 ὁκ.] 11—12.
ἀλευρι ἐντόπιον ἡ ὁκὰ 45—50 παράδ.
τὸ κρέας ἡ ὁκὰ γρ. 9—10.

Λύσις τοῦ 34 αἰνίγματος.

αὐχὴν—γῆν

Μόνος λυτὴρ ὁ ἐκ Λευκῆς κ. Κυπριανὸς
X' Ἰωάννου.

Λύσις τοῦ 35. αἰνίγματος.

πόνος—ὄνος

Λυτῆρες.—Οὐδείς.

Αἶνιγμα 36.

Μικρόν εἰμι καὶ εὐτελές· δ τ' οὐρανοῦ
[πλὴν θόλος
ἀν λείψω ἀφανίζεται,
ὁ ἥλιος σκοτίζεται,
Καὶ ἄρδην ἀνατρέπεται, φίλοι, ὁ κόσμος
[θόλος.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.